

Дзвоник (скорочено)

Борис Грінченко

Головна героїня оповідання — селянська дівчина Наталя, яка змалку знала тільки злидні та горе. Мама померла рано, а батько був п'яницею, пропив господарство та залишив дочку жебракувати. Добрі люди віддали дівчинку до сирітського будинку. Так селянська дитина потрапила в зовсім чуже середовище, де й одяг, і звичаї були зовсім не звичними. Навіть мовою говорили іншою.

Дівчина не може користуватися ні ножем, ні виделкою, плутає українські слова з російськими, недоречно вставляє незрозумілі для неї слова, а потім і зовсім перестає розмовляти, щоб не зазнати нового знущання.

Нарешті вона вирішує втопитися у колодязі, та, звикла до дисципліни, запитує дозволу у вчительки. Та забороняє навіть думати про таке, колодязь закривають, а дівчинка ще довго хворіє.

Критика, коментарі до твору, пояснення (стисло):

У своєму оповіданні Б. Грінченко змальовує дитину, у якої поступово відібрано все, що становило основу її життя: родину, звичне середовище, врешті, мову. Вона зазнає постійних знущань, тому бачить порятунок своєї людської гідності у самогубстві. Та навіть тут вона не може вирішувати за себе.

Все в житті дітей відбувається за дзвоником, що стає символом неволі, позбавлення самостійності. Діти виростають забитими, безвільними істотами, нездатними на творчий порив, самостійну думку.